

4. Крутов В.В. Недержавна система безпеки як складова національної безпеки України: теоретико-правові аспекти / В.В. Крутов // Стратегічна панорама. – 2008. – № 2. – С. 100-103.
5. Ліпкан В.А. Національна безпека держави / В.А. Ліпкан. – К. : КНТ, 2009. – 575 с.
6. Мішина І.Г. Економічна безпека в умовах ринкових трансформацій: автореф. дис... канд. екон. наук: 08.00.01 / І.Г. Мішина; Донец. нац. ун-т. – Донецьк, 2007. – 20 с.
7. Про громадські об'єднання: Закон України від 22.03.2012 № 4572-VI // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2013. – № 1. – Ст.1.
8. Про основи національної безпеки України : Закон України від 19.06.2003 р., № 964-IV // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2003. – № 39. – Ст.351.
9. Про політичні партії в Україні : Закон України від 05.04.2001 № 2365-III // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 23. – Ст.118.
10. Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності : Закон України від 15.09.1999 № 1045-XIV // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 45. – Ст.397.
11. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 6 травня 2015 року “Про Стратегію національної безпеки України : Указ Президента України від 26.05.2015 р., № 287/2015 // Офіційний вісник України від 09.06.2015 р. – № 43. – С. 14. – Ст. 1353.

References:

1. Konstytutsiya Ukrainy // Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrainy. – 1996. – # 30. – St. 141.
2. Korniyevs'kyu O.A. Hromads'ki ob"yednannya yak sub"yekt polityky natsional'noyi bezpeky: postanovka problemy / O.A. Korniyevs'kyu // Stratehichni priorytety. – 2009. – # 1 (10). – S. 43-50.
3. Kotkovs'kyu V.R. Derzhavne rehulyuvannya ekonomichnoyi bezpeky v Ukraini : avtoref.dys. na zdobuttya nauk. stupenya kand. nauk z derzh. upr.: spets. 25.00.02 – «Mekhanizmy derzhavnoho upravlinnya» / V.R. Kotkovs'kyu. – Zaporizhzhya, 2007. – 20 s.
4. Krutov V.V. Nderzhavna systema bezpeky yak skladova natsional'noyi bezpeky Ukrainy: teoretyko-pravovi aspekty / V.V. Krutov // Stratehichna panorama. – 2008. – # 2. – S. 100-103.
5. Lipkan V.A. Natsional'na bezpeka derzhavy / V.A. Lipkan. – K. : KNT, 2009. – 575 s.
6. Mishyna I.H. Ekonomichna bezpeka v umovakh rynkovykh transformatsiy: avtoref. dys... kand. ekon. nauk: 08.00.01 / I.H. Mishyna; Donets. nats. un-t. – Donets'k, 2007. – 20 s.
7. Pro hromads'kiob"yednannya: Zakon Ukrainy vid 22.03.2012 # 4572-VI // Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrainy (VVR). – 2013. – # 1. – St.1.
8. Pro osnovy natsional'noyi bezpeky Ukrainy : Zakon Ukrainy vid 19.06.2003 r., # 964-IV // Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrainy (VVR). – 2003. – # 39. – St.351.
9. Pro politychni partiyy v Ukraini : Zakon Ukrainy vid 05.04.2001 # 2365-III // Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrainy. – 2001. – # 23. – St.118.
10. Pro profesiyni spilky, yikh prava ta harantiyy diyal'nosti : Zakon Ukrainy vid 15.09.1999 # 1045-XIV // Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrainy. – 1999. – # 45. – St.397.
11. Pro rishennya Rady natsional'noyi bezpeky i oborony Ukrainy vid 6 travnya 2015 roku “Pro Stratehiyu natsional'noyi bezpeky Ukrainy : Ukaz Prezydenta Ukrainy vid 26.05.2015 r., # 287/2015 // Ofitsiynyy visnyk Ukrainy vid 09.06.2015 r. – # 43. – S. 14. – St. 1353.

***Рецензент:** доктор юридичних наук, професор Лоцихін О.М.*

УДК: 347

Сербин Р.А.,

здобувач кафедри адміністративного права і процесу
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник

ЗМІСТ ДІЯЛЬНОСТІ

ЗАСНОВНИКІВ ТА УЧАСНИКІВ БЛАГОДІЙНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

У цій статті здійснено аналіз діяльності засновників та учасників благодійних організацій. Зокрема, автором досліджено відповідний понятійний апарат, який міститься в науковій літературі та нормативно-правових актах, унесено пропозиції щодо розуміння змісту понять «засновник благодійної

організації» та «учасник благодійної організації», виокремлено права й обов'язки засновників та учасників благодійних організацій, зауважено на колізіях у національному законодавстві у сфері благодійництва.

Ключові слова: юридична особа, благодійна організація, засновник, учасник, право, обов'язок.

Сербын Р.А.,

соискатель кафедры административного права и процесса
Национальной академии внутренних дел,
кандидат юридических наук, старший научный сотрудник

СОДЕРЖАНИЕ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ УЧРЕДИТЕЛЕМ И УЧАСТНИКОМ БЛАГОТВОРИТЕЛЬНЫХ ОРГАНИЗАЦИЙ

В этой статье осуществлен анализ деятельности учредителей и участников благотворительных организаций. В частности, автором исследовано соответствующий понятийный аппарат, который содержится в научной литературе и нормативно-правовых актах, внесено предложения относительно понимания содержания понятий «учредитель благотворительной организации» и «участник благотворительной организации», выделено права и обязанности учредителей и участников благотворительных организаций, отмечено на коллизиях в законодательстве в сфере благотворительности.

Ключевые слова: юридическое лицо, благотворительная организация, учредитель, участник, право, обязанность.

Serbyn R.A.,

Researcher of the Department of Administrative Law
and Procedure of the National Academy of Internal Affairs,
PhD, Senior Researcher

OF CONTENTS

FOUNDERS AND PARTICIPANTS OF CHARITY ORGANIZATIONS

In this article the analysis of activity of the founders and members of charitable organizations. In particular, the author explored relevant conceptual apparatus, which is contained in the scientific literature and legal acts, proposals to understand the content of the notions «founder of the charitable organization» and «charity organizations», highlighted the rights and obligations of the founders and members of charitable organizations, awarded at the collisions in the legislation in the sphere of charity.

Background is that of a charitable organization preceding the relevant decision of its founders. However, the efficiency and effectiveness of the functioning of education provided by its members. The meaning of "Founder of the charitable organization" and "member of the charitable organization" today remains little studied by scientists. In addition, the definitions not found its consolidation in legislation and regulations. Given the above, the purpose of this article is to fill gaps in the study of the nature of charitable organizations in the context of their founders and participants.

The conclusions are that the charitable organization functioning depends purely on the human factor that is crucial and influences the commitment, and resources for, and feasibility or inaccessibility performance. Consequently, founder and member of the charitable organization are key actors to ensure its activities.

Keywords: legal entity, charitable organization, founder, contributor, right, obligation.

Актуальність проблематики. Діяльності благодійної організації передую відповідне рішення її засновників. Водночас ефективність та результативність функціонування такого утворення забезпечується роботою його учасників. Зміст понять «засновник благодійної організації» та «учасник благодійної організації» на сьогодні залишається мало дослідженим науковцями. Крім того, відповідні визначення не знайшли свого закріплення в законодавчих нормах та положеннях.

Ступінь наукової розробки проблеми. Окремі аспекти діяльності благодійних організацій досліджували О. В. Батошська, Н. І. Блажко, Г. В. Гончаренко, І. О. Завидняк, В. М. Корнієнко, В. В. Лисенко, О. Ю. Літвінова, Н. К. Проценко, М. М. Свиридова, О. І. Сидоренко та ін. Проте ними не було сформовано єдиного

підходу до розуміння змісту діяльності цих суб'єктів, у тому числі крізь призму адміністративного права, що й зумовило дослідження нами відповідного питання.

Метою статті є заповнення прогалини в дослідженні природи благодійних організацій в контексті діяльності їх засновників та учасників.

Виклад матеріалу. Переходячи до безпосереднього вивчення питання змісту діяльності засновників та учасників благодійних організацій передусім необхідно визначитися з дефініціями понять «засновник юридичної особи» та «учасник юридичної особи». При цьому йтися має про засновників та учасників юридичних осіб приватного права, різновидом яких є благодійні організації.

Так, поняття «засновник юридичної особи» (від англ. – founder of juridical person) із наукової точки зору означає: у цивільному праві особа (громадянин чи юридична особа), яка одноособово прийняла рішення про створення організації шляхом її заснування (у випадках, коли в юридичної особи один засновник) або особа, яка повноправно брала участь в прийнятті такого рішення (у випадку, коли в юридичної особи два і більше засновників) і затвердила або підписала установчі документи (установчий документ) відповідної юридичної особи [1].

Автор процитованого визначення зупиняється на таких ознаках засновника юридичної особи, як статус (фізична чи юридична особа) та двох функціональних характеристиках, а саме: прийняття рішення щодо створення юридичної особи і підписання її установчих документів. Вважаємо цю дефініцію вкрай обмеженою і такою, що не забезпечує розуміння досліджуваної категорії; засновники, організатори юридичної особи, які беруть участь у створенні майна юридичної особи і прийняли на себе обов'язки відповідно до установчих документів [2;3].

Усупереч тому, що матеріальна сторона функціонування юридичної особи є однією з визначальних, акцентування уваги в дефініції виключно на питанні створення майна юридичної особи, на нашу думку, суттєво звужує зміст досліджуваного поняття. Водночас у процитованому визначенні з'являється нова ознака засновника, яка полягає у тому, що він приймає на себе обов'язки, які визначаються в установчих документах.

І знову ж таки спостерігається звуження змісту визначення до установчих документів у той час, коли першоосновою будь-якого правового статусу є нормативно-правовий акт.

Стосовно законодавчої регламентації статусу засновника юридичної особи слід зазначити, що основним нормативно-правовим актом із цього питання є Цивільний кодекс України [4]. Проте й у ньому відсутнє чітке визначення поняття «засновник юридичної особи». При цьому, виходячи зі змісту норм цього законодавчого акту: 1) засновником юридичної особи має право бути фізична особа у віці від 14 до 18 років (неповнолітня особа), якщо це не заборонено законом або установчими документами юридичної особи; 2) засновник створює шляхом об'єднання (виділення) свого майна такий вид юридичної особи, як установа, і не бере участі в управлінні нею; 3) засновник розробляє установчі документи.

Отже, законодавець лише встановив вимоги й обмеження щодо особи, яка може бути засновником юридичної особи загалом та благодійної організації зокрема, а також визначив деякі функціональні особливості діяльності засновників.

Враховуючи зазначене, ані в науковій літературі, ані в законодавстві немає повного за змістом визначення поняття «засновник юридичної особи». У зв'язку з цим, вважаємо за необхідне запропонувати в рамках розгляду визначеної проблематики його авторську дефініцію. Попередньо виокремимо найбільш суттєві ознаки досліджуваної категорії, а саме: це фізична особа віком від 14 років, якщо це не заборонено законом або установчим документом, чи юридична особа приватного права. Водночас юридичною особою приватного права є юридична особа, основною метою якої є реалізація приватних інтересів окремих осіб і що діє на засадах саморегулювання, а її правовий статус регулюється правовими нормами, які мають загальнодозвільний характер [5, с. 16]; рішення про створення юридичної особи може прийматися як одним, так і декількома засновниками; засновник затверджує або підписує установчий документ; засновник виконує обов'язки відповідно до вимог законодавства та положень установчого документа; засновник може довірити виконання своїх повноважень іншій особі, яка в законодавстві фігурує як уповноважена засновником особа.

Що стосується поняття «учасника юридичної особи» (англ. participant of juridical person), то за Великим юридичним словником він є будь-яким засновником юридичної особи, а також тією особою, яка має відносно цієї організації зобов'язальні права [6].

Зі змісту цього визначення вбачаємо, що автор відносить до числа учасників юридичної особи її засновників. Крім того, ці два поняття ототожнюються й синонімізуються також і на законодавчому рівні. Для прикладу, статті 32 (крім правочинів, передбачених статтею 31 цього Кодексу, фізична особа у віці від чотирнадцяти до вісімнадцяти років (неповнолітня особа) має право).

Водночас законодавцем досліджувані категорії також розмежовуються. Наприклад, стаття 12 Закону України «Про благодійну діяльність та благодійні організації» [7] називається «Засновники та учасники благодійних організацій», стаття 829 Цивільного кодексу України [**Ошибка! Закладка не определена.**] передбачає, що юридична особа, яка здійснює підприємницьку діяльність, не може передавати речі у безоплатне користування особі, яка є її засновником, учасником, керівником, членом її органу управління або контролю.

У цьому контексті виникає питання щодо співвідношення понять «засновник юридичної особи» та «учасник юридичної особи», із чим і спробуємо розібратися. Враховуючи вищезазначене, з'ясування цього питання шляхом аналізу національного законодавства є неможливим через наявність у ньому безлічі суперечливих норм та положень.

Із позиції теорії, слово «засновник» похідне від «заснувати», а «учасник» – від «брати участь». Відповідно до Тлумачного словника Ушакова [8], заснувати означає організувати, створити, установити, а брати участь – спільно діяти, бути співробітником у чому-небудь, діяти в якійсь спільній справі.

Отже, кінцевим результатом діяльності засновника є створення юридичної особи, а змістом діяльності учасника є забезпечення її діяльності.

При цьому за певних обставин засновник зі створенням юридичної особи може набути статус її учасника. Проте в разі виникнення до нього питань як до засновника,

набуття ним статусу учасника не звільняє його від правових наслідків здійснення ним у минулому діяльності як засновником.

Фізична та юридична особа може стати засновником юридичної особи із часу прийняття рішення про її створення та початку роботи над установчими документами юридичної особи. Іншими словами, засновник лише засновує юридичну особу з нуля. Статус засновника зберігається назавжди. При цьому після державної реєстрації юридичної особи засновник за певних законодавчо визначених обставин може стати її учасником чи набути щодо цієї юридичної особи іншого правового статусу (за умови відповідності вимогам до відповідного суб'єкта).

Правовий статус учасника юридичної особи триває з моменту її створення і припиняється або з дня виходу (добровільного чи примусового), або з дня внесення до єдиного державного реєстру запису про її припинення. Крім того, учасники юридичної особи є змінними.

Підсумовуючи зазначене, погоджуємося з позицією М. О. Кричківської, зміст якої полягає у тому, що правовий статус засновників та учасників розбігається в часі, тому не можна ототожнювати або вживати ці поняття як синоніми в законодавстві [9]. Крім того, правові статуси цих суб'єктів різняться в частині прав, обов'язків та відповідальності.

Враховуючи вищезазначене вважаємо, що засновником юридичної особи є фізична особа віком від 14 років (якщо це не заборонено законом або установчим документом) чи юридична особа приватного права, що приймає одноособово чи колегіально рішення про створення юридичної особи, затверджує або підписує установчий документ та виконує обов'язки відповідно до вимог законодавства і положень установчого документа.

Водночас учасник юридичної особи – це фізична особа віком від 14 років (якщо це не заборонено законом або установчим документом) чи юридична особа приватного права, яка має права та виконує обов'язки, що впливають зі змісту діяльності юридичної особи, відповідно до вимог законодавства і положень установчого документа.

Далі визначимося щодо змісту понять «засновник благодійної організації» та «учасник благодійної організації» з урахуванням вищезазначеного й норм законодавства в цій сфері. Так, виходячи зі змісту статті 12 Закону України «Про благодійну діяльність та благодійні організації» [**Ошибка! Закладка не определена.**], засновником благодійної організації може бути дієздатна фізична особа та юридична особа приватного права.

Враховуючи зазначене, пропонуємо під поняттям «засновник благодійної організації» розуміти дієздатну фізичну особу чи юридичну особу приватного права, що приймає одноособово чи колегіально рішення про створення благодійної організації, затверджує або підписує її установчий документ та виконує обов'язки відповідно до вимог законодавства і положень цього установчого документа.

За законодавством кожен з видів благодійної організації має визначену кількість засновників, зокрема: благодійне товариство створюється двома й більше засновниками, а благодійна установа та благодійний фонд – одним і більше засновниками. Стосовно учасника благодійної організації спеціальне Закон України

«Про благодійну діяльність та благодійні організації» не встановлює жодних вимог чи заборон. Отже, учасником благодійної організації пропонуємо вважати фізичну особу віком від 14 років (якщо це не заборонено законом або установчим документом благодійної організації) чи юридичну особу приватного права, яка має права та виконує обов'язки, що випливають зі змісту діяльності благодійної організації, відповідно до вимог законодавства і положень її установчого документа.

Кількість учасників благодійної організації законодавством не встановлюється й не обмежується. У контексті викладеного досить спірною є частина третьої статті 12 Закону України «Про благодійну діяльність та благодійні організації», оскільки виходячи з її змісту та зі змісту частини третьої статті 13 цього нормативно-правового акта, благодійні установи не мають учасників, а їх засновники не беруть участі в управлінні такою благодійною установою. Постає питання про суб'єктів забезпечення діяльності благодійних установ, які, враховуючи зазначені норми, відсутні. Отже, частини треті статей 12 та 13 суперечать одна одній.

В основі діяльності засновників та учасників благодійної організації є їх права (сукупність загальнообов'язкових, формально визначених правил поведінки, регламентованих державою і таких, що виражають її волю, які визначають вид і міру можливої та необхідної поведінки учасників відносин, що регулюються, та забезпечуються можливістю державного примусу [10, с. 55]) та обов'язки (закріплена в нормативно-правових актах міра необхідної та належної поведінки суб'єктів правовідносин, що гарантує реалізацію суб'єктивних прав і забезпечує правовий порядок шляхом здійснення чи утримання від здійснення певних дій, і гарантується шляхом встановлення юридичної відповідальності [**Ошибка! Закладка не определена.**, с. 64]).

Водночас варто акцентувати увагу на наявності певних відмінностей у правах та обов'язках засновників й учасників залежно від виду благодійної організації, визначеного статтею 13 Закону України «Про благодійну діяльність та благодійні організації». Права засновника благодійної організації: приймає рішення про утворення благодійної організації; затверджує установчий документ благодійної організації і зміни до нього та склад органів управління; приймає інші рішення, пов'язані з утворенням та державною реєстрацією благодійної організації; затверджує основні напрямки діяльності і програми благодійної організації; призначає й відкликає членів виконавчого органу та Наглядової ради благодійної організації; затверджує звіти Наглядової Ради, у тому числі щодо виконання програм і цільового використання коштів; приймає рішення про реорганізацію та ліквідацію благодійної організації; затверджує рішення про участь благодійної організації у спілках та інших об'єднаннях; має інші права, передбачені законодавством та установчим документом.

Обов'язки засновника благодійної організації: передавати благодійній організації майно після її державної реєстрації; нести солідарну відповідальність за зобов'язаннями, що виникли до державної реєстрації юридичної особи (у разі якщо юридична особа створюється декількома особами); нести інші обов'язки, встановлені законодавством та установчим документом.

Права учасника благодійної організації: брати участь у статутній діяльності благодійної організації, її допоміжних органів; забезпечувати виконання рішень органів

управління благодійної організації; надавати фінансову та іншу майнову й немайнову допомогу благодійній організації; брати участь у заходах, що проводяться в рамках діяльності благодійної організації; брати участь у формуванні керівних органів благодійної організації та бути обраним до їх складу; представляти організацію (із чи без довіреності, залежно від статусу) в національних та міжнародних державних і громадських інституціях; здійснювати в межах повноважень правочини від імені благодійної організації; обирати й бути обраним до органів управління благодійної організації; уносити пропозиції та рекомендації до органів управління благодійною з питань її діяльності; брати участь у підготовці та обговоренні рішень з питань діяльності благодійної організації; звертатися до органів управління благодійною організацією, у тому числі за захистом своїх прав та законних інтересів й отримувати відповіді на відповідні запити; письмово вимагати скликання засідання Наглядової ради; забезпечувати отримання необхідної для здійснення діяльності благодійною організацією інформацію від розпорядників такої інформації; мати вільний доступ до рішень та іншої інформації про діяльність благодійної організації; здійснювати інші функції, спрямовані на реалізацію статутних завдань благодійної організації; реалізовувати свої права особисто або через уповноважених представників; вийти зі складу благодійної організації в установленому законодавством та установчими документами порядку; приймати рішення про припинення юридичної особи; мати інші права, передбачені законодавством та установчими документами.

Обов'язки учасника благодійної організації: дотримуватися норм та положень національного законодавства з питань діяльності благодійної організації та її установчого документа; брати участь у діяльності благодійної організації у межах визначених повноважень; виконувати рішення керівних органів; всебічно сприяти діяльності благодійної організації; сприяти взаємодії благодійної організації з державними й громадськими інституціями та окремими особами; пропагувати мету, статутні завдання і діяльність діяльності благодійної організації; сприяти інформаційному забезпеченню діяльності благодійної організації; сплачувати вступні та членські внески у визначених органом управління розмірах; виконувати інші обов'язки, передбачені законодавством та установчими документами.

Висновок. Функціонування благодійної організації залежить суто від людського фактору, який є вирішальним та впливає і на цілеспрямованість, і на ресурсне забезпечення, і на досяжність чи недосяжність результатів діяльності. Отже, засновник та учасник благодійної організації є ключовими суб'єктами забезпечення її діяльності.

Список використаної літератури:

1. Правотека: портал правової допомоги [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://pravoteka.ru/encyclopedia13146>.
2. Словарь бизнес-терминов [Електронний ресурс] // Академик.ру, 2001. – Режим доступу : <http://dic.academic.ru/dic.nsf/business/13222>.
3. Большой экономический словарь [Електронний ресурс] // М. : Институт новой экономики, 1997. – Режим доступу : http://big_economic_dictionary.academic.ru/16953.
4. Цивільний кодекс України // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 24. – Ст. 128.
5. Кучеренко І. М. Організаційно-правові форми юридичних осіб приватного права. – К. : ІДіП, ДП «Юридичне видавництво «Аста», 2004. – 328 с.
6. Большой юридический словарь [Електронний ресурс] // Академик.ру, 2010. – Режим доступу : <http://jurisprudence.academic.ru/>
7. Про благодійну діяльність та благодійні організації : Закон України від 5 лип. 2012 р. № 5073-VI //

Відомості Верховної Ради. – 2013. – № 25. – Ст. 252.

8. Ушаков Д. Н. Толковый словарь Ушакова [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://dic.academic.ru/>.

9. Кричківська М. О. Правовий статус засновника корпоративного фонду / М. О. Кричківська // Актуальні проблеми держави і права. – 2014. – №. 73. – С. 342–348. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/j-pdf/apdp_2014_73_57.pdf

10. Сівков С. В. Адміністративно-правовий статус Міністерства соціальної політики України : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Сергій Віталійович Сівков // Нац. акад. внутрішніх справ. – К., 2013.– 216 с.

References:

1. Pravoteka : portal pravovoy pomoshchy [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupa : <http://pravoteka.ru/encyclopedia13146>.

2. Slovar' byznes-termynov [Elektronnyy resurs] // Akademyk.ru, 2001. – Rezhym dostupa : <http://dic.academic.ru/dic.nsf/business/13222>.

3. Bol'shoy ekonomychesky slovar' [Elektronnyy resurs] // M. : Ynstytut novoy ekonomyky, 1997. – Rezhym dostupa : http://big_economic_dictionary.academic.ru/16953.

4. Tsyvil'nyy kodeks Ukrayiny // Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny. – 2003. – # 24. – St. 128.

5. Kucherenko I. M. Orhanizatsiyno-pravovi formy yurydychnykh osib pryvatnoho prava. – K. : IDiP, DP «Yurydychne vydavnytstvo «Asta», 2004. – 328 s.

6. Bol'shoy yurydychesky slovar' [Elektronnyy resurs] // Akademyk.ru, 2010. – Rezhym dostupa : <http://jurisprudence.academic.ru/>

7. Pro blahodiyinu diyal'nist' ta blahodiyini orhanizatsiyi : Zakon Ukrayiny vid 5 lyp. 2012 r. # 5073-VI // Vidomosti Verkhovnoyi Rady. – 2013. – # 25. – St. 252.

8. Ushakov D. N. Tolkovyy slovar' Ushakova [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupa : <http://dic.academic.ru/>.

9. Krychkovs'ka M. O. Pravovyy status zasnovnyka korporatyvnoho fondu / M. O. Krychkovs'ka // Aktual'ni problemy derzhavy i prava. – 2014. – #. 73. – S. 342–348. – Rezhym dostupu : http://nbuv.gov.ua/j-pdf/apdp_2014_73_57.pdf

10. Sivkov S. V. Administratyvno-pravovyy status Ministerstva sotsial'noyi polityky Ukrayiny : dys. ... kand. yuryd. nauk : 12.00.07 / Serhiy Vitaliyovych Sivkov // Nats. akad. vnutrishnikh sprav. – K., 2013.– 216 s.

Рецензент: доктор юридичних наук, професор Кінашук Л.Л.

УДК: 321.47

Серединський В.В.,

здобувач кафедри адміністративного права і процесу
Національної академії внутрішніх справ

КАДРОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА: ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ

На основі аналізу понять «кадри», «кадрова політика», «кадрове забезпечення» тощо обґрунтовується авторський підхід до розуміння категорії «кадрового забезпечення адміністративного судочинства». Визначається об'єкт, основна мета та завдання кадрового забезпечення адміністративного судочинства, а також дається перелік вимог, яким воно має відповідати.

Ключові слова: адміністративне судочинство, кадри, кадрове забезпечення, кадрова політика, персонал, суддівські кадри, суддівський корпус.

Серединский В.В.

соискатель кафедры административного права и процесса
Национальной академии внутренних дел

КАДРОВОЕ ОБЕСПЕЧЕНИЕ АДМИНИСТРАТИВНОГО СУДОПРОИЗВОДСТВА: ОПРЕДЕЛЕНИЕ ПОНЯТИЯ

На основе анализа понятий «кадры», «кадровая политика», «кадровое обеспечение» и др обосновывается авторский подход к пониманию категории «кадрового обеспечения административного судопроизводства». Определяется объект, основная цель и задачи кадрового обеспечения